

Brzmieć, Brznieć *f o r m y*: *praes. ind. 3. sg.* brzmi XV *p. post. GIDom* 40; ~ *part. praes. act. adi. n. sg. f.* brzniąca XV *med. GlKazB* III 26; ~ *i. sg. neutr.* brzmiącem *ca* 1500 *GlPozn* 33; ~ *g. pl. f.* brznięcych 1466 *R XXII* 23.

Z n a c z e n i a: **1.** ‘wydawać z siebie brzmienie, sonare, perstreperere’: Si lingwis hominum loquar et angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum velut es sonans, *nyedz br<n>ocza (*GIDom* 46: swonyacza), aut cimbalum tinniens (I Cor 13, 1) XV *med. GlKazB* III 26; Vt donis hilarata... sollicitansque fides lircas, *gl.* dulces cordas brznięczych strvn, cithariset, vt Orpheus 1466 *R XXII* 23.

2. ‘rozlegać się, być słyszalnym, personare’: Semper resonat, brzmy, in auribus meis illa terribilis vox tube XV *p. post. GIDom* 40; Fidibus lentis promere cantu, brzmyaczem pyenyem *ca* 1500 *GlPozn* 33.